

хири, но и старитѣ сж бивали стилизувани отчасти другояче. Ето за примѣръ една първична рилска стихира, оправена следъ като св. Ивановото тѣло било пренесено въ София:

(Скопски миней)

Въ постиниѣ вѣсѣлѣшии про-  
ѡбразованіе поустынноє вѣспѣтаніе  
Рилскаго свѣтильника словесни  
пѣнии вѣсѣлѣшии да похва-  
лимъ . . .

(Драгановъ миней)

Въ постиниѣ вѣсѣлѣшии про-  
ѡбразованіе пѣстѣнноє вѣспѣтаніе  
Сръдѣушскаго свѣтильника сло-  
весы пѣниими вѣсѣлѣшии да похва-  
лимъ . . .

Тукъ печатамъ службата отъ 18 августъ, както я намѣрихъ въ минея отъ 1451 г., български изводъ. Преписахъ я въ Скопѣе, въ нѣкогашната българска митрополия, гдето се съхраняваше ржкописътъ. Текстътъ е ясенъ и изводътъ издържанъ. Съдържанието показва, че главното ядро на службата е било съчинено въ Рила презъ Х в. Сѣ презъ сжщия вѣкъ, при царъ Петра, когато останкитѣ на светеца били пренесени въ Сръдецъ, въ службата се явяватъ нови сръдешки стихирѣ. Такова е напимѣръ следното пѣснопѣние отъ времето, когато българитѣ били смѣтани още за новопокръстенъ народъ, когато езическитѣ старобългарски и богомилски гледища се противѣли на християнското учение за възкресението на тѣлата, когато още сжществувало първото българско царство: „О ти избрано стадо Христово и вѣрни съборе новопокрѣстени люде, елате да се притечемъ всички въ деня на честната паметъ на преблажения отца Ивана, който просия въ Рилската планина и сега дойде при насъ. Ето, предъ насъ лежи неговото всечестно тѣло; то крепи у насъ чистата вѣра и събаря еретическитѣ мждрувания на ония, които не вѣрватъ въ възкресението; то и следъ смъртъта дава зракъ на слѣпитѣ, чрезъ него хромитѣ пробождатъ, схванатитѣ се разпуцатъ, изнемошѣлитѣ заякватъ, бѣсоветѣ изчезватъ и нашитѣ благовѣрни царе укрепватъ срещу противницитѣ“ . . . Събранитѣ сръдечани се приканватъ да прославятъ св. Ивана не само защото е божи угодникъ, но и защото е излѣзълъ отъ тѣхната българска сръда: „Радвай се отче Иване, ти който си наша пустинна красота; радвай се Сръдешка (Софийска) митрополю; радвай се отче Иване, съгражданино на българитѣ!“.